

Afscheidstoespraak van Astrid Meier

Uitgesproken op 14 september 2026 tijdens de commissievergadering van het Algemeen Bestuur van Waterschap Vallei en Veluwe

Beste inwoners, medebestuurleden, dijkgraaf en heemraden,

Het mooie aan nu afscheid nemen is dat ik de gelegenheid krijg tot een echt afscheidswoord. We hebben nog een hele vergadering te gaan, dus ik zal het niet te lang houden – zoals jullie ook van mij gewend zijn.

Ik heb dat geloof ik ook doorgegeven aan mijn zoon van 22, want die zei “nou dan zeg je toch gewoon bedankt en doei en dat is het?”

Daar komt het in het kort natuurlijk wel op neer, maar ik wil toch graag iets meer zeggen.

11,5 jaar

De eerste twee periodes kenden behoorlijk turbulente tijden.

Intern met het ontslag van de secretaris-directeur (Gerard Dalhuisen), het faillissement van de BECH. En extern met corona in de tweede periode.

Deze laatste periode was het bestuurlijk intern “rustiger”, maar was de buitenwereld zeer turbulent met voelbare klimaatverandering, desastreuze afname van biodiversiteit, oorlogen en andere onzekere tijden

TROTS

Waar ik in de eerste periode erg trots op ben is dat we sociale innovatie op de kaart hebben gezet. In die periode zijn we ook gestart met het ontwikkelen van de BOVI en de periode daarna met de concrete vertaling in het BOP;

Dat is ook iets waar ik nog steeds erg trots op ben: dan heb ik het gevoel: dát is nou het waterschap waar ik medebestuurder van mag zijn

En na mijn jarenlange pleidooi dat waterbewustzijn bij onze inwoners en samenwerkingspartners erg belangrijk is, maar dat het uiteindelijk draait om gedrag, hebben wij in de huidige periode ons beleid op waterbewust gedrag vastgesteld!

MEDEBESTUURSLEDEN

Ik heb veel geleerd in die 11,5 jaar, het meeste van jullie, van de verschillende fracties.

50 Plus die blijft strijden voor ouderen met een kleine beurs, fijn om daar regelmatig aan herinnerd te worden

AWP die me heeft laten zien dat je een visie moet verbinden aan details en dat je als partij ook best - door voortschrijdend inzicht - een nieuw onderwerp als toekomstbestendigheid, oftewel het effect van wat wij doen op onze kleinkinderen, centraal kan zetten.

De BBB lijkt soms lijnrecht tegenover onze standpunten te staan, maar toch zijn er de afgelopen jaren best veel onderwerpen geweest waar we samen konden optrekken, zoals de kwijtscheldingsregeling

Bij de samenwerking met het CDA draaide het om het uitwisselen van inhoudelijke argumenten en daarbij goed luisteren naar elkaar. Niet de vorm, niet de kleur maar de inhoud is belangrijk. En dat waardeer ik zeer.

Wat ik mooi vind van de CU is dat zij sterk in verbinding staan met de samenleving en dat zij dat op het juiste niveau in het bestuur weten te brengen, zodat we er ook daadwerkelijk iets mee kunnen. Knap vind ik dat.

Met Lokaal Waterbeheer trokken wij in de vorige perioden samen op voor meer inwonerparticipatie en was het deze periode prettig samenwerken als trekkers van de werkgroep Bestuurscultuur.

En dan de PvdA, of nu natuurlijk PRO. Waarmee wij de volgende periode één lijst gaan vormen en dat zegt waarschijnlijk al genoeg. We zijn niet hetzelfde, maar vullen elkaar bijna naadloos aan. Wij wat meer groen, jullie wat meer rood. En ook een andere bestuurlijke werkwijze, waar ik veel van heb geleerd.

De PvdD kwam als nieuweling deze periode en wordt door sommigen buiten WSVV gezien als concurrent van WN. Dat zie ik niet zo, zeker niet met de huidige fractie van PvdD in WSVV. Fijn dat jullie altijd de dieren en de gehele natuur centraal stellen en dat jullie daar woordvoerder van zijn.

Van samen besturen met de SGP heb ik geleerd dat het een voorrecht is om in onze democratie het in een bestuur oneens te zijn met elkaar, zodat je op die plek de degens kunt kruizen – en vervolgens na de vergadering elkaar de hand kunt schudden en een borrel drinken.

Dan de VVD, tja, sorry Sjoerd en Angèle, maar wat me altijd bij zal blijven van de VVD komt van Erik Mackay: namelijk dat het niet Voorwoord is, maar Woord vooraf. En natuurlijk dat het tegelmuseum in Otterlo ook op zondag open is. Het is misschien flauw, maar beide zijn volgens mij toch echt wel enkele tientallen keren in de twee periodes dat we samen in het bestuur zaten langsgekomen.

Maar dan ook nog even over de huidige fractie. Het is goed dat een partij als de VVD blijft hameren op lage kosten. Want ook al vinden wij als WN dat er hele grote uitdagingen op ons af komen, hoeven we natuurlijk niet de hoofdprijs te betalen voor de oplossingen.

Natuurterreinen – over alle 3 de periodes hebben we een hele mooie samenwerking gehad, waarbij we elkaar goed aanvulden. Jullie invalshoek komt vanuit een ander belang dan de onze, maar ons doel, een biodivers en leefbaar NL voor onze kleinkinderen, komt sterk overeen.

Met Landbouw ben ik het misschien vaak oneens, ook mijn blik op landbouw is denk ik een andere, maar net als met de SGP is het fijn om toch heel goed met elkaar door één deur te kunnen. Dank daarvoor.

En als laatste, maar zeker niet de minste, natuurlijk ook de organisatie, en dan niet de medewerkers die bij ons waterschap werken, maar onze waterschappers (Jeroen Haan)

Leon, Paul, Ingrid, Wim, Ruth, Roderick, Andrea - te veel om iedereen op te noemen met wie ik zo fijn heb samengewerkt in deze 11,5 jaar. Met jullie passie voor water en ons waterschap.

Wat ik daarbij heb geleerd is dat medewerkers gaan groeien als je ze als bestuur ruimte geeft. Dan komen ze boven het maaiveld uit en gaan ze bloeien - en dan gaat ook de organisatie bloeien.

Juist daarom wil ik jullie als laatste graag nog een keer het gezegde meegeven van de aan ons geleende aarde die ik ook noemde in de Algemene Beschouwingen: La terre n'est pas un don de nos parents,

ce sont nos enfants qui nous la prêtent.

De aarde is geen gift van onze ouders,
het zijn onze kinderen die haar aan ons lenen.

Ik hoop dat jullie en jullie opvolgers dit meenemen en wegen in alle toekomstige bestuurlijke besluiten.

Dank jullie wel, allemaal, voor de fijne samenwerking

Zoals men zegt

Partir c'est mourir un peu ...